

Na podlagi 8., 26., 59. in 60. člena Zakona o gospodarskih javnih službah – ZGJS (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS4), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12), Odloka o lokalnih gospodarskih javnih službah v Občini Komenda (Uradne objave Glasila občine Komenda, št. 02/00) ter 7. in 13. člena Statuta Občine Komenda (Uradne objave Glasila Občine Komenda 8/15) je Občinski svet Občine Komenda na 4. redni seji dne 7. 3. 2019 sprejel naslednji

ODLOK O DOLOČANJU CEN GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB V OBČINI KOMENDA

1. Splošna določba

1. člen

(namen odloka)

(1) S tem odlokom Občinski svet Občine Komenda ureja politiko določanja cen vseh gospodarskih javnih služb, ne glede na to, ali za posamezne gospodarske javne službe to določajo posamezni podzakonski predpisi ali ne.

(2) Za določanje cen GJS varstva okolja se uporablja vsakokrat veljavna določila Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, pa tudi drugi predpisi ter ta odlok.

(3) Za določanje cen GJS varstva okolja urejanja javnih površin, GJS vzdrževanja javnih cest in drugih GJS se upoštevajo veljavni predpisi in ta odlok.

(4) S tem odlokom se urejajo najmanj naslednja področja politike določanja cen gospodarskih javnih služb:

- določitev upravičenih stroškov, ki smejo biti vključeni pri oblikovanju in določanju cen storitev GJS;
- definiranje regulacijskega obračunskega obdobja;
- reguliranje cene in upravičenih stroškov;
- ureditev načina presoje upravičenih stroškov;
- ureditev obračunskega obdobja, vrste in načina oblikovanja upravičenih stroškovnih elementov cen storitev GJS, ter odbitne postavke, ki znižujejo ceno storitev teh GJS;
- oblikovanje mehanizma za uravnavanje stroškov in prihodkov GJS;
- ureditev nadzora nad oblikovanjem cen storitev GJS;
- določitev pristojnosti zaposlenih občinske uprave v zvezi z izvajanjem GJS.

(5) Izhodišča za oblikovanje cen storitev posameznih gospodarskih javnih služb so:

- obveznosti iz predpisov, ki urejajo naloge, ki se izvajajo v okviru posamezne javne službe;
- drugi predpisi, ki urejajo kvalitativne standarde izvajanja posamezne javne službe;
- tehnični standardi izvajanja posamezne javne službe;
- podatki o doseganju okoljskih in drugih ciljev preteklega leta;
- podatki iz finančnega načrta za prihodnje obračunsko obdobje, ki vključuje najmanj podatke preteklega obračunskega obdobja, tekočega obdobja in prihodnjega obdobja.

(6) V prejšnjem odstavku navedena izhodišča izhajajo predvsem iz:

- operativnih programov varstva okolja na področju posamezne javne službe;
- pogodbe o uporabi javne infrastrukture za izvajanje javne službe;

- medobčinskega sporazuma, v primeru dogovora o koriščenju javne infrastrukture ali v primeru upravljanja skupne javne infrastrukture za več občin;
- obveznosti, ki izhajajo iz občinskih predpisov ali drugih veljavnih pravnih aktov;
- pravil določenih v obstoječih koncesijskih pogodbah ter obstoječih predpisih in pogodbah, ki zadevajo organizacije za izvajanje gospodarskih javnih služb v upravljanju več občin.

(7) Določbe tega odloka veljajo za izvajalca GJS, katerega edini ustanovitelj je Občina Komenda. Za GJS, katere izvajalci so v lasti več občin ali drugih pravnih oseb, se ta odlok uporablja smiselno in samo v kolikor ni v nasprotju z internimi predpisi izvajalcev, odloki o ustanovitvi pravnih oseb, odloki o načinu izvajanja teh GJS, drugimi predpisi in že sklenjenimi medobčinskimi pogodbami.

(8) Določbe tega odloka tudi ne veljajo za trenutno veljavne koncesijska razmerja. Se pa upoštevajo pri sklepanju koncesijskih razmerij, ki se pričnejo izvajati po uveljavitvi tega odloka.

2. Vsebina odloka

2. člen

(določitev upravičenih stroškov in donosa, ki smejo biti vključeni pri oblikovanju in določanju cen storitev GJS)

(1) Izvajalec lahko v soglasju z lastnikom infrastrukture opravlja posebne storitve za osebe, ki niso uporabniki storitev javne službe, ali opravlja posebne storitve z uporabo javne infrastrukture, ki niso obvezne storitve javne službe. Pri izračunu cene storitev javne službe se prihodki od opravljanja posebnih storitev upoštevajo tako, da se znižajo stroški opravljanja javne službe. Izvajalec gospodarske javne službe pri pripravi predloga cen oz. elaborata (če gre za storitve za katere se s predpisi zahteva elaborat) navede tovrstne prihodke, jih prikaže za stroški izvajanja posamezne gospodarske javne službe, ter jih odšteje od stroškov.

(2) Donos na vložena sredstva je lahko obračunan največ do višine, določene v vsakokrat veljavni uredbi. Navedena omejitev velja za vse gospodarske javne službe, v kolikor v vsakokratnem elaboratu cen ali predlogu cen ni drugače določeno in potrjeno s strani občinskega sveta. Posebne storitve ne smejo ustvarjati negativne razlike med prihodki in odhodki, ki izvirajo iz tega naslova.

(3) Donos na vložena sredstva se obračuna od neodpisane oz. sedanje vrednosti posameznega osnovnega sredstva. Za neposredno opravljanje javne službe se priznajo tudi osnovna sredstva, ki se uporabljajo za več gospodarskih javnih služb hkrati. V takšnih primerih mora izvajalec strokovnim službam občine predložiti register osnovnih sredstev in razdelitev neodpisane vrednosti tovrstnih osnovnih sredstev med posamezne javne službe s sodili. Posamezno osnovno sredstvo je v izračunu donosa upoštevano do višine njegove nabavne vrednosti. Donos na sredstva se izračuna tako, da se deli čisti dobiček poslovnega leta s povprečno vrednostjo celotnih bilančnih sredstev med sedanjim in preteklim poslovnim obdobjem.

(4) Prihodki, ki imajo značaj enkratnih izrednih prihodkov in so posledica ukinitve posameznih dejavnosti, se s sodili ne razvrščajo med gospodarske javne službe.

(5) Prihodki od odpisa terjatev ter drugi podobni prihodki se pripišejo dejavnostim, na katerih so ti prihodki nastali in kjer je bil rezultat poslovanja v preteklih obdobjih zmanjšan z odpisom terjatev.

(6) V kalkulaciji cen storitev se upoštevajo le upravičeni stroški, ki jih je mogoče povezati z opravljanjem storitev javne službe. To so stroški, ki so nujno potrebni za izvajanje javne službe.

(7) Določene vrste neupravičenih stroškov so določene z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja in drugimi predpisi. Poleg teh stroškov se med upravičene stroške ne priznavajo tudi:

- a) stroški in odhodki, vezani na usredstvene lastne proizvode in storitve v višini izkazanih prihodkov za te namen,
- b) stroški raznih članarin v organizacijah ali združenjih,
- c) stroški povezanih s službenimi stanovanji in počitniškimi kapacitetami,
- d) stroški svetovalnih in drugih zunanjih storitev in izobraževanj, ki niso povezane z opravljanjem GJS,
- e) stroški oblačil, opreme, najema vzdrževanja, popravil in drugih stroškov, povezanih z družbenimi, kulturnimi, športnimi, rekreacijskimi ali drugimi podobnimi nameni zaposlenih,
- f) stroški, ki se ne priznajo skladno z davčno zakonodajo,
- g) naslednji stroški, če niso izplačani po veljavni kolektivni pogodbi ali sklenjenih individualnih pogodbah:
 - stroški dodatnega pokojninskega zavarovanja;
 - stroški, ki se nanašajo na plače in druge vrste plačil delavcem na podlagi uspešnosti poslovanja, vključno s pripadajočimi dajatvami;
 - stroški nagrad članom organov vodenja in nadzora, vključno s pripadajočimi dajatvami;
 - stroški, ki se nanašajo na plačila organom vodenja in nadzora na podlagi uspešnosti poslovanja, vključno s pripadajočimi dajatvami.

Za namene tega akta so stroški iz točke f) prejšnjega odstavka:

- stroški, ki se nanašajo na privatno življenje delavcev (bonitete, ipd.), članov organov vodenja in nadzora ter lastnikov;
- stroški donacij;
- odhodki za stroške prisilne izterjave davkov ali drugih dajatev;
- odhodki za kazni, ki jih izreče pristojni organ;
- odhodki v višini 50 odstotkov stroškov reprezentance;
- amortizacija, izračunana na podlagi amortizacijskih stopenj, ki so višje od davčno priznanih.

Prav tako se kot neupravičeni stroški v kalkulaciji cen storitev gospodarskih javnih služb določajo neposredni in posredni stroški v zvezi z izvajanjem posebnih storitev, ki se financirajo iz proračuna občine. To so stroški za izdajanje soglasij in projektnih pogojev, vodenje katastra GJI, vodenje registra gospodarske javne infrastrukture, vzdrževanje hidrantnega omrežja, stroški z izdelavo programov oskrbe in programov ukrepov ter drugih podobnih nalog, ki po predpisih niso predvidene kot storitve javne službe in morajo bremeniti občinski proračun oz. naročnika teh storitev. Storitve, ki jih plačuje lokalna skupnost so tiste storitve, ki niso predvidene kot storitve javne službe, prihodki teh storitev pa se upoštevajo tako, da se zmanjša lastna cena javne službe.

(8) Med splošnimi stroški se evidentirajo poslovni dogodki, povezani z upravljalno vodstvenimi funkcijami in poslovnimi funkcijami, namenjeni delovanju in vzdrževanju celotne družbe izvajalca GJS. To so stroški uprave in/ali skladišča z delavnicami, ki so povezani z vsemi dejavnostmi in/ali stroški voznega parka in podobno, ter se jih ne da neposredno razdeliti. Delijo se lahko le po sodilih, ki jih potrdi organ nadzora izvajalca GJS oz. organ, pristojen za potrjevanje plana poslovanja.

(9) Pri sodilih se uporabljajo podatki za triletno preteklo obdobje.

(10) Na uporabnike storitev javne službe se lahko prenese le tisti del najemnine, ki jo občina za uporabo javne infrastrukture zaračuna izvajalcu javne službe in je sorazmeren z deležem zmogljivosti javne infrastrukture, ki je namenjena uporabnikom storitev gospodarske javne infrastrukture.

3. člen

(definiranje regulacijskega obračunskega obdobja)

(1) Poračuni cen se izvajajo pri javnih službah varstva okolja iz Uredbe MEDO in v skladu z javno objavljenimi mnenji Računskega sodišča.

(2) Pri oblikovanju cen javnih služb varstva okolja iz Uredbe MEDO se upoštevajo načrtovane količine opravljenih storitev, načrtovani stroški ter prihodki izvajalca za naslednje obdobje. Izvajalec za preteklo obračunsko obdobje ugotovi razliko med potrjeno ceno in obračunsko ceno opravljenih storitev. Izvajalec za uporabnike najmanj enkrat letno ugotovi količino opravljenih storitev. Poračun cen se lahko naredi na podlagi določil SRS 32.5, to je v enkratnem znesku kot znižanje prihodkov preteklega obračunskega obdobja ali pa s poračunom cene v prihodnjem obdobju. V tem primeru se ugotovljena razlika med potrjeno in obračunsko ceno, dejanska količina opravljenih storitev ter morebitna pomoč občine izvajalcu v preteklem obračunskem obdobju, v elaboratu upoštevajo pri izračunu predloga predračunske cene za naslednje obdobje in se ne vrača uporabnikom v obliki denarnega vračila.

(3) V obliki denarnega vračila uporabnikom izvajalci le tega izvedejo v zvezi s preveč obračunanimi okoljskimi dajatvami za odpadno vodo.

(4) Obdobje poračunov znaša 12 mesecev oz. eno poslovno leto in se izvede v skladu s SRS 32.5 v enkratnem znesku (poračun preteklega obdobja) ali pa v naslednjem obračunskem obdobju za predpreteklo obračunsko obdobje (poračun prek prihodkov prihodnjega obdobja). Obdobje poračuna se mora izvajati v enakih časovnih obdobjih, to je v obdobju od veljavnosti elaborata, do pričetka veljavnosti naslednjega elaborata, kar je predvidoma 12 mesecev. V kolikor je dejansko obdobje poračuna krajše od obdobja, predvidenega z elaboratom, mora izvajalec za model poračuna uporabiti enkratni poračun, ki se izvede v začetku leta za preteklo leto.

4. člen

(reguliranja cene in upravičenih stroškov)

(1) Ceno storitev, ki jih določa Uredba MEDO, predlaga izvajalec javne službe enkrat letno, in sicer z elaboratom, ki ga predloži občinskemu svetu v potrditev oz. drugim organom, ki imajo pristojnost potrjevanja cen.

(2) Če se ob potrditvi cene pristojni občinski organ odloči, da potrjena cena ne pokriva celotne najemnine, mora za razliko občina oblikovati subvencijo iz proračuna občine.

(3) Uporabnike, upravičene do subvencije, ter višino subvencije s sklepom določi Občinski svet Občine Komenda.

(4) Upravičene stroške občina presoja na podlagi predloženih finančnih načrtov izvajalca in dobre poslovne prakse. V primeru dvoma občina lahko izvede revizijo ali nadzor poslovanja izvajalca javne službe.

5. člen

(ureditev načina presoje upravičenih stroškov)

(1) Občina presoja upravičenost stroškov izvajalcev gospodarskih javnih služb s podatki, ki jih zagotovijo izvajalci. Ti morajo v skladu s SRS za vsako javno službo oblikovati poslovno izidno mesto oz. stroškovno mesto. Na stroškovne nosilce se razporedijo stroški na podlagi

izračunov. Enako velja za tržno dejavnost v okviru vsake posamezne javne službe in za druge tržne dejavnosti, ki niso del javne službe. Za stroške uprave oz. prodajno, nabavne in upravne službe se v računovodski evidenci oblikuje svoje poslovno izidno mesto. Za pomožne organizacijske enote kot so skladišče, vozni park in podobno se prav tako oblikujejo poslovno izidna mesta v skladu z organizacijskim organigramom izvajalca.

(2) Izvajalec za operativne delavce po enotah razporeja delo in vodi evidence z delovnimi nalogi, katerim so priložena delovna poročila. Za vodenje in pravilnost listin ter poslovnih dogodkov, ki iz tega izhajajo, so odgovorni vodje enot. Zaposleni vodijo mesečno evidenco o izrabi delovnega časa, v kateri se vodi pregled delovnega časa po vrstah prisotnosti in odsotnosti, ter tudi členitev po vrstah dejavnosti oz. pripadajočih stroškovnih mestih in v določenih primerih tudi podrobneje po vrstah del. Zagotovljeno mora biti naknadno preverjanje dejanskega opravljanja nalog posameznega delavca.

(3) Izvajalec mora imeti za prejete račune dobaviteljev vzpostavljen sistem kroženja, vsebinske in računovodske kontrole in potrjevanje listin. Stroški so evidentirani na podlagi prejetih računov dobaviteljev, za katere vsebinsko kontrolo izvaja vodja enote oz. druga odgovorna oseba za posamezne vrste stroškov iz svojega delovnega področja, ki določi tudi stroškovno mesto, na katerega se razporedijo stroški.

(4) Amortizacija se mora obračunati v skladu s podatki iz registra osnovnih sredstev, kjer se uporabljajo letne stopnje odpisov, usklajene z Uredbo MEDO, kjer se te stopnje ne uporabljajo pa po stopnjah, ki veljajo za gospodarske družbe, v kolikor občina ne določi največjih dopustnih stopenj.

(5) Z interno realizacijo se temeljna stroškovna mesta bremeni iz naslova uporabe storitev drugih stroškovnih mest in se vključijo v izračun cene storitev.

(6) Presoja podatkov se izvaja s pregledom podatkov v obračunskem listu (OBOL-u), ki ga predloži izvajalec. Občina presoja tudi pravilno oceno stroškov, ki bi se jim izvajalec GJS po pričakovanju lahko izognil, in prihodkov, ki jih ne bi imel, če ne bi izpolnjeval obveznosti javne storitve.

6. člen

(oblikovanje mehanizma za uravnavanje stroškov in prihodkov GJS)

(1) V zvezi s cenami individualne rabe občina določi potrjeno ceno posamezne javne službe in morebitno subvencijo, izvajalec pa oblikuje in objavi cenik, ki vsebuje potrjeno ceno, znižano za morebitno subvencijo, in sicer na svojih spletnih straneh in na krajevno običajen način. Potrjena cena, znižana za morebitno subvencijo, je zaračunana cena, ki jo plača uporabnik. Zaračunana cena se uporabnikom na računih prikazuje enotno, skladno s prilogo iz Uredbe MEDO. Če občina določi potrjeno ceno, ki ne omogoča plačila celotne najemnine, mora za razliko oblikovati subvencijo iz proračuna občine. Navedeno določilo velja za vse GJS.

(2) Občina določa cene storitev GJS na način, da načeloma zagotovi najmanj ničelni rezultat poslovanja posamezne javne službe. Rezultat poslovanja javne službe, ki jo ureja Uredba MEDO, je lahko negativen ali pozitiven, kar se upošteva pri poračunu cen javnih storitev s področij, ki jih določa Uredbo MEDO. Pri poračunu teh javnih služb se ne upošteva upravičen donos izvajalca, potrjenem v elaboratu. Rezultat javnih služb, ki jih ne ureja Uredba MEDO, je lahko negativen. Pokrivanje negativnega rezultata takšne javne službe se pokrije iz drugih javnih služb kolektivne rabe in tržne dejavnosti, ne more pa se pokriti iz javnih služb individualne rabe.

(3) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi v primeru zamrznitve cen ali v drugih primerih regulacije cen.

7. člen

(ureditev nadzora nad oblikovanjem cen storitev GJS)

- (1) Nadzor nad oblikovanjem cen storitev izvajajo strokovne službe občine.
- (2) Nadzor se izvaja pri pripravi elaborata, potrjevanju finančnega načrta in letnega poročila izvajalca.

8. člen

(določitev pristojnosti zaposlenih občinske uprave v zvezi z izvajanjem GJS)

Pristojna oseba občinske uprave za spremljanje ustreznosti, predvsem vrste in višine kalkulativnih elementov v cenah storitev gospodarskih javnih služb v skladu s tem odlokom sta vodja računovodstva in vodja režijskega obrata.

3. Končna določba

9. člen

(objava in začetek veljavnosti)

- (1) Te odlok Občina Komenda objavi v Uradnih objavah Glasila Občine Komenda in začne veljati petnajsti (15) dan po objavi.
- (2) Pri prvi pripravi predlogov cen in predlogov elaboratov, ki jih izvajalci GJS predložijo po pričetku veljavnosti tega odloka, se upoštevajo določbe tega odloka.

10. člen

(vpliv na druge odloke in predpise)

- (1) V kolikor ta odlok posega v določila drugih odlokov, veljajo določila tega odloka.

Številka: 007-0002/2019

Datum: 7. 3. 2019

Stanislav Poglajen
ŽUPAN